Srijeda, 20.05.2015.g.

Na početku DEVETNICE DUHU SVETOME, koja se u našoj župi

tradicionalno održava na način da se devet dana hodočasti kapeli

SVETOGA DUHA visoko iznad našeg gradića, naš dragi kapelan je rekao

da će osnovna tema razmatranja u ovih devet dana bi DAROVI DUHA

SVETOGA. Da ćemo svaki dan razmatrati jedan od sedam darova

DUHA SVETOGA i da će nam u tome pomagati jedna knjiga od nekog

španjolskog pisca, koji je u njoj na jedan jedinstven, pristupačan a ipak

teološki način, razmišljao o značaju tih darova u našem svakodnevnom

životu.

U tim trenucima, nisam zapamtio ni ime knjige ni ime pisca. No, u ovih

pet dana, razmatrali smo četiri dara DUHA SVETOGA, i mene su

posebno dodirnuli neki citati i razmišljanja koja su nam naši dragi

svećenici znali pročitati iz spomenute knjige.

I, kako kod Gospodina NIKAD NIŠTA NIJE SLUČAJNO, ja sam jučer

bio u Zagrebu i čekajući neki sastanak, čiji se početak odužio, shvatim da

imam vremena da "skočim" na Kaptol, u knjižaru Svetog Antuna

Padovanskog, i da pokušam pronaći i kupiti tu knjigu. Želio sam pročitati

sve što je tamo napisano o DAROVIMA DUHA SVETOGA, jer do sada

nikada nisam na taj način slušao o njima, pogotovo što sam želio čim više

proniknuti u to GDJE SAM JA U ODNOSU NA TIH PREKRASNIH

SEDAM DAROVA DUHA SVETOGA.

DA LI SAM IH PREPOZNAO U SEBI?

DA LI IH I KAKO KORISTIM?

ŠTO TAJ PISAC KAŽE O SVEMU TOME?

A opet, htio sam i svima, kroz ove moje članke posvjedočiti o tome, kako

bi možda i netko od vas u svemu tome pronašao i neke svoje odgovore.

Kad sam došao u knjižaru, nisam znao ni ime knjige ni ime pisca. Samo

sam rekao dragoj ženi koja tamo radi, da se radi o nekom španjolskom

piscu, s tri dijela imena i prezimena, i da piše o darovima DUHA

SVETOGA.

Draga žena je uspjela nekako, kroz svoje svekoliko znanje o sadržaju

knjiga koje prodaje, dokučiti da se radi o španjolskom piscu

FRANCISCU FERNANDEZ-CARVAJALU i trećem, od njegova četiri

sveska knjige RAZGOVARATI S BOGOM, koja sadržava meditacije za

svaki dan u godini a u tom trećem svesku obrađuje USKRS - VAZMENO

VRIJEME - DUHOVE.

I u dijelu tog trećeg sveska knjige DUHOVI, pisac je za svaki dan od

UZAŠAŠĆA do DUHOVA obradio jedan dar DUHA SVETOGA,

koristeći osobna razmatranja povezana sa biblijskim tekstovima i

navodima iz kršćanske predaje, djela crkvenih otaca, duhovnih klasika i

poznatih suvremenih duhovnih pisaca kao i dokumenta Drugog

vatikanskog sabora i papinske dokumente.

Kako bilo da bilo, odmah sam kupio knjigu i počeo ju čitati u jednom

kafiću, čekajući na sastanak.

Već nakon nekoliko pročitanih rečenica, odlučio sam da ću sa svima

podijeliti cijele tekstove o svakom pojedinom daru DUHA SVETOGA.

Jer, ja sam se kroz propovijedi na devetnici počeo puno dublje i šire

gledati na DAROVE DUHA SVETOGA u odnosu na ono kako sam do

sada o njima razmišljao.

TI TEKSTOVI SU ME NATJERALI DA NA DAROVE DUHA

SVETOGA POČNEM GLEDATI DUHOVNIM OČIMA.

KAKO KOD SEBE, TAKO I KOD DRUGIH KOJE MI GOSPODIN

ŠALJE NA MOJ ŽIVOTNI PUT.

I eto, danas ću vam ovdje prepisati dio teksta koji govori o daru

RAZUMA. Za svakog onog koji traži svoje odgovore o darovima DUHA

SVETOGA.

"DAR RAZUMA

- ***Ovim darom zadobit ćemo dublje poznavanje otajstava***

vjere. Dar razuma potreban je za puninu kršćanskog života.

- ***Dodjeljuje se svim kršćanima, ali njegov razvoj traži***

život u milosti i zalaganje u osobnoj svetosti.

- ***Potreba očišćenja duše. Dar razuma i kontemplativni***

život.

I) Svaka stranica Svetog pisma primjer je brige kojom Bog iskazuje

ljubav prema nama da bi nas vodio prema svetosti. Gospodin se pokazuje

u Starom zavjetu kao pravo svjetlo Izraela, bez kojega bi narod pošao

krivim putem i spoticao se u mraku. Veliki likovi u Starom zavjetu

obraćaju se u raznim prilikama Gospodinu da ih vodi u teškim

vremenima.

"Objavi mi svoje putove", moli Mojsije kako bi odveo narod u obećanu

zemlju. Bez božanske pouke osjeća se izgubljenim.

I kralj David ga traži: "Pouči me da se tvoga držim Zakona, i čuvat ću ga

svim srcem."

Isus obećava Duha Istine koji će prosvijetliti čitavu Crkvu. Poslavši im

Branitelja, "dovršuje objavu ispunjajući je te potvrđuje božanskim

svjedočanstvom" Sami apostoli razumjet će kasnije značenje

Gospodinovih riječi, koje će im se prije Duhova činiti nejasnima.

"Duh Sveti je duša Crkve" – naučava Pavao VI. "On je taj koji upućuje

vjernike u duboko značenje Isusova nauka i njegovih otajstava."

Duh Sveti nas vodi od prvih prosvjetljenja o vjeri do "sve dubljeg

razumijevanja objave".

Pomoću DARA RAZUMA vjerniku kršćaninu dano je dublje

poznavanje objavljenih otajstava. Duh Sveti prosvjetljuje razum

veoma moćnom svjetlosti koja omogućuje razumijevanje s dotad

nepoznatom jasnoćom dubokog značenja otajstva vjere. "Poznajemo to

otajstvo već dugo vremena; tu riječ smo čuli i čak smo o njoj mnogo puta

razmišljali; ali, u danom trenutku, ona potresa naš duh na jedan novi

način; čini se kao da nikada do tada nismo doista razumjeli." Pod tim

utjecajem duša ima veću sigurnost u ono što vjeruje, sve je jasnije i pod

tim svjetlom, koje joj daje dublje poznavanje nadnaravne istine, ona kuša

neopisivu radost, predujam blaženog gledanja.

Zahvaljujući tome daru - uči Sveti Toma Akvinski – "Boga se

nazire ovdje na zemlji" iz pročišćenog pogleda onih ljudi koji su

poslušni poticajima Duha Svetoga, makar otajstva vjere ostala i dalje

pomalo nejasna.

Da bismo došli do ovakve spoznaje, nisu dovoljna uobičajena svjetla

vjere; potreban je poseban izljev Duha Svetoga koji primamo putem

naših uzvraćanja na milost, očišćenjem srca i željom za svetošću.

DAR RAZUMA daje duši da s lakoćom sudjeluje u Božjem pogledu koji sve proniče i potiče nas da duboko štujemo Božju veličinu, da mu uzvratimo sinovskom ljubavlju, da primjerno prosuđujemo o stvorenim stvarima … "Malo-pomalo, kako ljubav bude rasla u duši, ljudski će razum sve više zračiti jasnoćom vlastitom Bogu" i pružati nam veliko prisno prijateljstvo sa skrivenim Božjim otajstvima.

U današnjoj molitvi Duhu Svetom ispitajmo svoju želju za očišćenjem duše i, osobito, vodi li nas ta želja da iskoristimo milosti svake ispovijedi.

Pristupamo li tom sakramentu u određenim vremenskim razmacima, kako

smo predvidjeli?

Pripravljamo li s potpunom iskrenosti ispit savjesti?

Molimo li pomoć Duha Svetoga da potakne pokajanje i time veliku želju

za udaljavanje od svakoga grijeha ili namjernog propusta?

II) Duh Sveti po **DARU RAZUMA** daje duši da pronikne, na razne

načine, u dubine objavljenih otajstava. Na nadnaravan način, i utoliko

besplatan, u dubini srca uči ono što sadržavaju najviše istine vjere.

"Poput čovjeka koji nije učio niti išta radio da bi znao čitati, niti je išta

učio, a svu poznatu znanost našao je u sebi, ne znajući ni kako ni odakle,

budući da se nikad nije pomučio da bi naučio abecedu." - objašnjava

Sveta Terezija - "Čini mi se da ova posljednja usporedba ponešto

rasvjetljuje ovaj nebeski dar, zato što se u jednom času osjeti tako

mudrom i s tako jasnom spoznajom o tajni Presvetoga Trojstva, i o

drugim vrlo uzvišenim stvarima, da nema teologa s kojima se ne bih

usudila raspravljati o istini ovih veličajnosti."

DAROM RAZUMA shvaćamo najdublji smisao Svetog pisma, život

milosti, Kristovu prisutnost u svakom sakramentu te na stvaran i važan

način u svetoj euharistiji.

Ovaj dar daje nam kao božansko osjetilo za razlučivanje onoga

nadnaravnog što postoji u svijetu.

Pred pogledom vjernika prosvijetljenog Duhom Svetim otvara se tako

cijeli novi svijet. Otajstva Presvetog Trojstva, Utjelovljenja, Otkupljenja,

Crkve, postaju izvanredno žive i djelatne stvarnosti koje usmjeruju sav

život kršćanina i presudno djeluju na posao, obitelj, prijatelje … To je

utjecaj koji molitvu čini jednostavnijom i iskrenijom.

Oni koji su poslušni nadahnućima Duha Svetoga, očišćuju svoju dušu, održavaju vjeru budnom, otkrivaju Boga u svemu

stvorenom i u događajima običnog života. Onaj koji živi u mlakosti,

ne uočava ove pozive milosti, ima bezvoljnu dušu za ono božansko i

izgubio je osjećaj vjere, njezine zahtjeve i pronicavosti.

DAR RAZUMA vodi promatranju Boga usred svakodnevnih

dužnosti, ugodnih i žalosnih događaja u životu čovjeka.

Put kojim se stiže do punine ovog dara je osobna molitva, u kojoj

promatramo vjerske istine; borba, radosna i puna ljubavi, da se održi

Božja prisutnost tijekom dana i kajanje ako se odijelimo od Gospodina.

Ne radi se o izuzetnoj nadnaravnoj pomoći koja se dodjeljuje

samo iznimnim osobama, nego svima koji žele biti vjerni

Gospodinu tamo gdje jesu, posvećujući svoje radosti i žalosti,

svoj rad i odmor.

III) Da bi smo nastavili putem svetosti, potrebno je njegovati unutarnju

sabranost (paziti na čuvstva, ne rasipati sebe na sve strane, živjeti u

Božjoj prisutnosti …) skrbiti oko mrtvljenja unutarnjih osjetila (mašte,

sjećanja i beskorisnih misli …) i onih vanjskih, jačati se svakodnevno u

prisutnosti Božjoj, kod uspona i padova svakodnevnih događaja.

Nužno je očistiti srce, jer samo čisti srcem mogu gledati Boga.

Nečistoća, navezanost na zemaljska dobra, udovoljavanje svim

hirovima tijela, dušu čine tupom za Božje stvari.

"Naravan čovjek ne prima što je od Duha Božjega; njemu je to

ludost i ne može spoznati jer po Duhu valja prosuđivati." 1.Kor.

2,14

Duhovan čovjek je kršćanin u čijoj duši, koja je u milosti, prebiva Duh

Sveti: njegov um i srce smješteni su u Kristu. Njegov čist, trijezan i

umrtvljen život najbolja je priprava da bude dostojno prebivalište Duha,

koji će obitavati u njemu sa svim svojim darovima.

Kada Duh Sveti susretne dušu koja ima pravu otvorenost, zahvati je i vodi

putovima molitve svaki put sve dublje, dok "riječi ne postanu siromašne

…, i prepusti se božanskoj prisnosti, pogleda uprtog prema Bogu,

postojano i bez napora. Mi živimo tada kao zatočenici, tako reći u lancima.

Dok unatoč svim našim grješkama i nesavršenostima ispunjavamo koliko

je moguće savršeno zadatke svoga staleža, duša čezne za oslobođenjem.

Ona hita Bogu, privučena njima kao željeznim magnetom. Počinjemo

ljubiti Isusa na djelotvorniji način, sa slatkom nelagodom" (Sveti

Josemaria Escriva)

Sveti Josemaria Escriva opisao je put upućen dušama koje žele prispjeti,

uz najobičnije životne poslove i koja god bila njihova kultura, zanimanje,

stanje, itd., do kontemplativne molitve. Za mnoge put prolazi od čestog

razmatranja presvetoga Gospodinova čovještva, kojim se ide pomoću

Blažene Djevice Marije – što se nužno odvija po križu – a završava u

Presvetom Trojstvu. "Srce tada osjeća potrebu upoznati i zazivati svaku

pojedinu od tri božanske Osobe. To je za dušu kao novo otkriće u

nadnaravnom životu, kao što malo dijete malo-pomalo otkriva svijet.

Duša ljubazno razgovara s Ocem, Sinom i Duhom Svetim; rado se

podvrgava djelovanju životvornog Tješitelja koji nam se predaje bez naše

zasluge: poklanja nam nadnaravne darove i milosti!"

Kad završimo svoju molitvu, obratimo se Blaženoj Djevici Mariji, koja je

imala puninu vjere i darova Duha Svetoga, zamolimo je neka nas nauči

odnositi se i ljubiti Duha Svetoga uvijek u našoj duši; ali na poseban

način u ovih deset dana do Duhova, i da ne ostanemo na pola puta na

ovoj stazi koja vodi do svetosti, a na koju smo pozvani."

Evo, to je o DARU RAZUMA napisao taj dragi pisac u toj knjizi. Ja sam

se u većini dijelova prepoznao a posebno su me dirnule slijedeće

rečenice:

Pomoću DARA RAZUMA vjerniku kršćaninu dano je

dublje poznavanje objavljenih otajstava.

Zahvaljujući tome daru - uči Sveti Toma Akvinski – "Boga

se nazire ovdje na zemlji"…

Ovaj dar daje nam kao božansko osjetilo za razlučivanje

onoga nadnaravnog što postoji u svijetu.

Oni koji su poslušni nadahnućima Duha Svetoga, očišćuju

svoju dušu, održavaju vjeru budnom, otkrivaju Boga u

svemu stvorenom i u događajima običnog života.

DAR RAZUMA vodi promatranju Boga usred

svakodnevnih dužnosti, ugodnih i žalosnih događaja u

životu čovjeka.

Ne radi se o izuzetnoj nadnaravnoj pomoći koja se

dodjeljuje samo iznimnim osobama, nego svima koji žele

biti vjerni Gospodinu tamo gdje jesu, posvećujući svoje

radosti i žalosti, svoj rad i odmor.

Nužno je očistiti srce, jer samo čisti srcem mogu gledati

Boga. Nečistoća, navezanost na zemaljska dobra,

udovoljavanje svim hirovima tijela, dušu čine tupom za

Božje stvari.

"Naravan čovjek ne prima što je od Duha Božjega;

njemu je to ludost i ne može spoznati jer po Duhu valja

prosuđivati." 1.Kor. 2,14

KAKO KROZ SVE NAVEDENO DAR RAZUMA POPRIMA U

MENI PUNO ŠIRE I DUBLJE ZNAČENJE OD MOJI

PRIJAŠNJIH, SVJETOVNIH, SHVAĆANJA!

O, DOĐI STVORČE DUŠE SVET, POHODI

DUŠE VJERNIKA!

SVET I PRESVET MOJ TROJEDINI LJUBLJENI

BOŽE, OČE, SINE I DUŠE SVETI!

ČAŠĆEN, HVALJEN, SLAVLJEN I

BLAGOSLOVLJEN U SVE VIJEKE VJEKOVA!

I ČAST I SLAVA TEBI PRESVETA DJEVICE I

CIJELOM DUHOVNOM SVIJETU KOJI VRŠI I

POŠTUJE BOŽJU VOLJU.